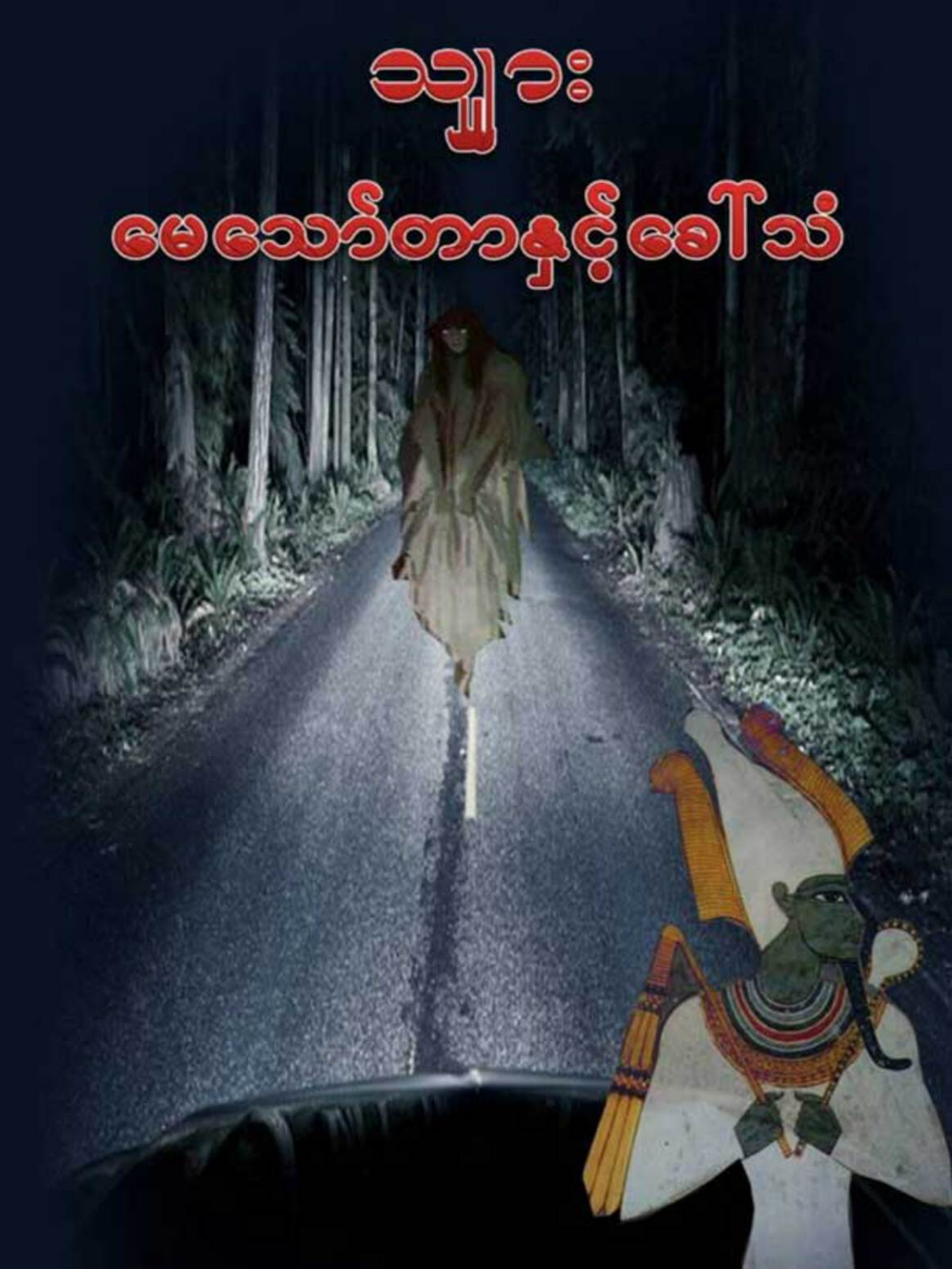

သျှား

မေသော်တာနှင့်စော်သံ

ဟိုင်းဝေး လမ်းမကြီးပေါ်တွင် အဖြူရောင် အိမ်စီးကားလေး တစ်စီး
က ပုံမှန်နှုန်းဖြင့် မောင်းနှင် နေသည်။ အချိန် အားဖြင့်တော့ ည၁၁နာရီ
ဝန်းကျင်ခန့် ဖြစ်မည်။

"ဧကရီရေ"

"မောင် ကြားလိုက်လား"

"ဟင် ဘာလဲ ဧကရီ"

"ကျွန်မ နာမည်ကို ခေါ်လိုက်သံ မကြားဘူးလား"

"ဟင် မောင်တော့ ဘာမှ မကြားပါဘူး"

ဧကရီ မောင့်ကို ကြည့်လိုက်တော့ ပုံမှန် အေးအေး ဆေးဆေးနှင့်
ကားလေးကို မောင်းနေသည်။ မည်သည့် အသံမှ ကြားလိုက် သည့်ပုံ မ
ပေါ်ပါ။ အမေ့ အသက်ကို မမီမှာ စိုးလို့ သာ ညဘက်ကြီး အမြန် ထွက်
လာရတာ။ အမှန်ဆို ဧကရီ ညဘက်ကြီး ခရီး မသွားချင်။ ညနေစောင်း
လောက်မှာ မန္တလေးက အဖေက အမေ့ အခြေအနေ မကောင်းသဖြင့် ချ
က်ချင်း လိုက်လာ ခဲ့ရန် ph ဆက်ခေါ်သည်။ ။ ထို့ကြောင့် ဧကရီနှင့်
မောင် သားကို အိမ်စောင့် နေရန် မှာ စရာရှိတာ မှာ ဤ အလျင်အမြန် ထွ
က်ခဲ့ရသည်။ ။ သားက တက္ကသိုလ် ဒုတိယနှစ် ကျောင်းသားမို့ အိမ် သိပ်
ကပ်သူ မဟုတ်။ အပေါင်း အသင်း တရုန်းရုန်းနှင့် အပြင်မှာ အချိန်ကုန်
နေသည် သာ များ သည်။ ဒါပေမဲ့ အခုတော့ အဘွားအသက် မီရန် သွား
ရတာမို့ အိမ်မှာ ပဲ သေချာ စောင့်နေဖို့ မနည်း ပြောထားခဲ့ရသည် ဟုတ်

ဟုတ်ဟု ပြောပေမဲ့ ခုလောက်ဆို သူငယ်ချင်းတွေ ခေါ်ပြီး အိမ်မှာ သောင်းကျန်း နေလောက်ပြီ။ အမေ့အတွက် စိတ်ပူစိတ်ဖြင့် ဧကရီ စိတ်ထဲ ရှုပ်ထွေး နောက်ကျိနေသည်။ ။

"ဟာ ဒီနေရာမှာ ဘာလို့ မြူတွေက ရုတ်တရက် ဆိုင်းလာတာလဲ"

မောင့် စကားကြောင့် ဧကရီကားရှေ့ကို ကြည့်မိတော့ မြူခိုးများ ပိန်းပိတ် နေသည်။ ။ ရုတ်တရက်ကြီး ဘယ်ကမြူတွေ ကားလမ်းပေါ် ရောက်လာရ ပါသလဲ။

"ဧကရီရေ ..."

ဟော ... သူမနာမည်ကို ခေါ်သည့် အသံကြား ပြန်ပြီ။ အသံက ဆွဲဆွဲ ငင်ငင် လေးလေးပင်ပင် ကြီးနှင့်မို့ ဧကရီ ကျောထဲ စိမ့်သွားသည်။ ။

"မောင် ကြားလား ကျွန်မ နာမည်ကို ခေါ်နေပြန်ပြီ"

"ဟင် ... မောင် ဘာမှ မကြားပါဘူးကွာ မင်း စိတ်ထင်လို့ ဖြစ်မှာ ပါ မိန်းမရာ"

"မဟုတ်ဘူး မောင် ကျွန်မနာမည်ကို ခေါ်နေတာ အသံကြီးကလည်း ဆွဲဆွဲငင်ငင်နဲ့ ကျွန်မ ကြောက် ... ကြောက် လာပြီ"

"ကျွတ် ဘာကြောက်စရာ ရှိလို့ လဲမိန်းမရာ မောင် တစ်ယောက်လုံး ရှိနေတာပဲ အသာနေစမ်း ပါကွာ ဒီမှာ မြူတွေ ပိတ်နေလို့ ဂရုစိုက် မောင်းနေ ရတဲ့ အထဲ"

မြူတောထဲ မောင်က ဂရုတစိုက် မောင်းရင်း သူမကို လှမ်းပြောသဖြင့် ဧကရီ ပါးစပ်ပိတ်လိုက် ရသည်။ ။ သို့ပေမဲ့ သူမ ကြောက်လန့်၍ ဇောချွေး တွေတော့ ပြန်နေသည်။ ။ ကား မောင်းနေသော မောင့်အနား ကိုလည်း အနည်းငယ် တိုးသွားသည်။ ။ နာမည်ခေါ်သံက ဆွဲဆွဲငင်ငင်

လေးလေးပင်ပင်နှင့် ကျောရိုးထဲ စိမ့်တက် သွားစေသည်။ ။

"ဧကရီ ... ရေ"

ဟော ကြားရပြန်ပြီ။ သူမ အလွန်ပင် ထိတ်လန့် ချောက်ချား လာသည်။ ။ ထိုအသံကြီးကို မကြားရန် နားထဲ လက်ထည့်၍ ပိတ်ထား ရသည်။ ။

"ဧကရီ ... ရေ"

ဟော နားက ပိတ်ထား တာတောင် ကြားနေရတုံး။

"ဟာ တောက် ... ကားက ဘာဖြစ် သွားရတာလဲကွာ"

မောင်၏ တောက်ခေါက်ကာ ညည်းညူသံနှင့် အတူ ကားက ထိုးရပ် သွားသည်။ ။

"မောင် ဘာဖြစ်လို့ လဲ"

"မသိဘူး ကားက ဒီအတိုင်း ထိုးရပ် သွားတာ"

မောင် အကြိမ်ကြိမ် စက်နှိုးကြည့် သော်လည်း စက်ကမနိုး။

"ဧကရီ မောင်အောက်ဆင်း ကြည့်ဦးမယ် ကားပေါ်မှာ ခဏ နေခဲ့"

"ဟာ မောင်ကလည်း ကျွန်မ တစ်ယောက်တည်း မနေရဲဘူး လိုက်ခဲ့ မယ်"

"ကဲ ဒါဆိုလည်း လိုက်ခဲ့ကွာ"

မြူတောထဲမှာ လက်ဆွဲ ဓာတ်မီးလေးကို ထိုး၍ မောင်နှင့်ဧကရီတို့ နှစ်ယောက် ကားအရှေ့စက် အဖုံးကို ဖွင့်ကာ မောင်က ဟို နှိုက်ဒီနှိုက် လုပ်နေသည်။ ။

"ဧကရီ ... ရေ"

သူမ ခေါ်သံကြီးကို ကြားရ ပြန်ပြီ။ ဒီတစ်ခါ သူမနှင့် နီးလာ သည် ထင်။ အနီးအနား ကပ်၍ ခေါ်လိုက်သံမျိုး ကျယ်ကျယ် လောင်လောင် ပီပီသသ ကြားရခြင်း ဖြစ်သည် ။

"မောင် ကြားရလား ကျွန်မနာမည် ခေါ်နေပြန်ပြီ"

"ဟာ ဧကရီရာ တိတ်တိတ် နေစမ်း ပါကွာ ဒီမှာ ကားပျက်လို့ ပြင် နေရတဲ့ အထဲ"

မောင်က ဘာမှ ကြားလိုက် ဟန်မတူ ကားစက် ကိုသာ သဲသဲမဲမဲ ပြင် နေသည် ။ ဧကရီ ထိတ်လန့် တကြား မောင့်အနား တိုးသွားရင်း ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဝေ့ဝိုက် ကြည့်သည် ။

ဘေးပတ်ဝန်းကျင် တစ်ခုလုံး မြူများ သာ ရစ်သိုင်းနေပြီး ဘာဆို ဘာမှ မတွေ့ရ။ သူမ မြူထု ထဲမှ တစ်နေရာကို မျက်လုံး စူးစိုက် ကြည့်မိ တော့ လူတစ်ယောက်၏ ပုံသဏ္ဌာန် အရိပ် ခပ်ပါးပါးကို မြင်ရသည် ။

"မောင် ... မောင် ဟိုမှာ လူလား မသိဘူး"

သူမ မောင့်လက်မောင်းကို အတင်း လှုပ်ကိုင်၍ ထိုနေရာသို့ ညွှန်ပြ သည် ။ မောင်လည်း လူ ဆိုသဖြင့် သူမညွှန်ပြရာသို့ လိုက်ကြည့်သည် ။

"အင်း ဟုတ်တယ် ဧကရီ လူလား မသိဘူး အကူအညီ တောင်းလို့ ရ မလား သွားကြည့် ရအောင်"

"မ ... မ ... မသွားပါနဲ့ မောင်ရယ် ဧကရီ ကြောက်တယ်"

"ဧကရီ ကြောက်ရင် ဒီမှာ နေခဲ့ မောင်ပဲသွား ကြည့်မယ်"

"အဲ ... အဲဒီလိုလည်း မလုပ်ပါနဲ့ တစ်ယောက်တည်းလည်း မနေရဲ

ဘူး ခေါ်သံကြီးလည်း ကြားရဦးမယ် လိုက် ... လိုက်ခဲ့မယ်"

"ကဲ ... ဒါဆိုလည်း လိုက်ခဲ့"

မောင့် လက်မောင်းကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ကိုင်ရင်း မောင့်နောက်မှ ကြောက်ကြောက်နှင့် ဧကရီ တစ်ယောက် လိုက်ခဲ့ရသည်။ ။ အနားနီးတော့ ပို၍ ထင်ရှားလာသည့် ပုံရိပ်က မိန်းမတစ်ယောက် ဖြစ်ဟန် တူသည်။ ။ အနီးရောက်၍ သဲသဲ ကွဲကွဲ မြင်ရတော့ သူမကျောခိုင်း၍ ရပ်နေသည်။ ။ ဧကရီ ကိုယ်လုံး ကိုယ်ထည် လောက်ပဲ ရှိမည့် ထိုအမျိုးသမီးက ဧကရီ ယခု ဝတ်ဆင် ထားသည့် အင်္ကျီနှင့်ထဘီ ကိုသာ တစ်ထပ်တည်း ကျအောင် ဝတ်ဆင်ထားသဖြင့် ဝတ်စုံ ဆင်တူ ဖြစ်နေကြောင်း သတိပြုမိ လိုက်သည်။ ။ ထို့ပြင် ဧကရီ ကဲ့သို့ ကျောလယ်လောက်ရှိ ဆံပင်ကိုလည်း ဖားလျား ချထားသည်။ ။

"ဒီ ... ဒီမှာ ခင်ဗျ"

မောင်က ကျောခိုင်း၍ ရပ်နေသော ထိုအမျိုးသမီးကို လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။ ။ ထိုအမျိုးသမီးက ဖြည်းညင်းစွာ သူမတို့ နှစ်ယောက် ဘက်သို့ လှည့်လာသည်။ ။

"ဟင်"

"ဟာ"

သူမတို့ လင်မယား နှစ်ယောက်စလုံး အလွန်တုန်လှုပ် ထိတ်လန့်သွား မိသည် က ထိုအမျိုးသမီး၏ မျက်နှာသည် ဧကရီနှင့် ခွဲမရအောင် ချွတ်စွပ် တူနေခြင်း ဖြစ်သည်။ ။ ဧကရီ အလွန် အံ့ဩသွားရပြီး သူမကိုယ်ကို မှန်ထဲမှာ ပြန်မြင်နေရ သကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။ ။ ထိုအမျိုးသမီးက သူမတို့ လင်မယား နှစ်ယောက်အား ပြုံးပြလိုက်ပြီး...။

"ဧကရီ ... ရေ"

သူမနာမည် ကို ဆွဲဆွဲငင်ငင် ခေါ်လိုက်သည်။ အသံကြီးဟာ လေးလေးပင်ပင် ကြီးနှင့် ကျောချမ်းဖွယ် ဖြစ်သည်။ ထို့နောက် ဧကရီ အသံစိတ်တွေဟာ လုံးဝမှောင်အတိ ကျသွားသည်။

"ပွမ်ပွမ် ... ပွမ်ပွမ်"

ရိုန်းမောင် ချစ်ဇနီးဧကရီနှင့် အလွန်တူသော မိန်းမတစ်ယောက်ကို တွေ့ရ၍ ရုတ်တရက် အံ့သြနေမိစဉ် ကားဟွန်းသံ ကြားလိုက်ရသဖြင့် မြူတောထဲမှ ကားတစ်စီး လာနေကြောင်း သိလိုက်သည်။ ကားမီးရောင် ကိုလည်း စူးရှစွာ လှမ်းမြင်ရ သဖြင့် မျက်လုံး ကျိန်းကာ လက်ဝါးနှင့် ကာလိုက် မိသည်။ မိမိတို့ က ကားလမ်းဘေးမှာ ရပ်နေသည် မို့ ကားလမ်းနှင့် အကွာကြီးပေမဲ့ ချစ်ဇနီးက မိမိအနီးမှ နေ၍ ကားလာနေသည့် နေရာကို ရုတ်တရက် ထွက်သွားသဖြင့် လှမ်းအော် တားလိုက် ရသော်လည်း မမီတော့။

"ဟာ ကားဟွန်းသံ ကြားရတယ် ကားလာနေပြီ ဟင် ... ဧကရီ ဘယ်သွားမလို့ လဲ"

ဧကရီ ကားလာ နေသော တည့်တည့်သို့ အသံစိတ် လွတ်ကာ သွား၍ ရပ်နေသည်။

"ဧကရီ"

ရိုန်းမောင် ဧကရီကို ဆွဲဖို့ အပြေး သွားသော်လည်း မမီတော့။

"ဒုန်း"

"ဖေဖေ သား ရှူးရှူး ပေါက်ချင်တယ်"

သား၏ မပီကလာ ပီကလာနှင့် ရှူးပေါက်ချင်သည် ပြောသော စကားကြောင့် ရန်ပိုင် အနည်းငယ် စိတ်ညစ် သွားသည်။

"ဟာ သားကလည်း ကွာ ခရီးသွား နေတာကို ခဏအောင့် ထားဦး ကားရပ်တဲ့ နေရာကျ ဖေဖေဆင်း တည်မယ်"

"အို ... အစ်ကို ကလည်း သားက ကလေးလေ ဘယ်လိုလုပ် အောင့် ထား နိုင်မှာ လဲ ကားသမားကို အဆင်ပြေတဲ့ နေရာလေးရပ်ဖို့ အကူအညီ တောင်းကြည့်ပါလား"

ဇနီးသည် ၏ စကားမှာ ကျိုးကြောင်း ဆီလျော် နေသည် မို့ ရန်ပိုင် မငြင်းတော့ပဲ ရှေ့မှ ကားဒရိုင်ဘာနှင့် စပယ်ယာကို လှမ်းကြည့်၍ အကဲခတ် လိုက်သည်။ ရန်ပိုင်ရယ် ဇနီးသည် ရယ် သားလေး ရယ်ဟာ တောင်ကြီးရှိ အမျိုးတွေဆီကို အလည်အပတ် အဖြစ် ထွက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ Express ကားပေါ်ရှိ ခရီးသည် တွေ အားလုံးကတော့ အိပ်မောကျနေကြပြီ ထင်သည်။ တချို့ဆို ဟောက်တောင် ဟောက်နေကြပြီ။ သားက ဂုဏ်ကျော်ခန့်သာ ရှိသေးသဖြင့် ခရီးသွားသော အခါ အပေါ့အလေး ပြဿနာတော့ အနည်းငယ် ရှိသည်။

ရန်ပိုင် ကားစပယ်ယာနှင့် ဒရိုင်ဘာကို ကားခဏ ရပ်ခိုင်းရန် ကားဒရိုင်ဘာထံ လျှောက်လာခဲ့သည်။

"ရန်ပိုင် ... ရေ"

"ဟင်" သူ့နာမည်ကို ပီပီသသ ခေါ်လိုက်သံ ကြားလိုက်ရသဖြင့် ရန်ပိုင်

င် အနီးအနား ဝေ့ဝိုက် ကြည့်သည် ။ ကားပေါ်မှာ လူတွေ အားလုံး အိပ်ပျော် နေသည် မှ လွဲ၍ ဘာမှ မရှိ။ နာမည် ခေါ်လိုက်သံက ဆွဲဆွဲငင် ငင် လေးလေးပင်ပင် အသံဖြစ်သည် ။ ရန်ပိုင် နားကြား မှားသည် ဟု ထင်မှတ်ပြီး ဆက်လျှောက် လာခဲ့သည် ။

"ဒီမှာ ခင်ဗျ ကျွန်တော့် သားလေးက အပေါ့သွားချင် လို့ တဲ့ ကလေး ကလည်း ငယ်သေးလို့ ပါ သင့်တော်တဲ့ နေရာလေး ကားခဏ ရပ်ပေးပါ နော်"

"ဪ ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျ ကလေးတွေ ကတော့ ဒီလိုပါပဲ ဗျာ ခဏလေး နော် ကျွန်တော် အခြေအနေ ကြည့်ပြီး ကားရပ်ပေးမယ်"

"ကျေးဇူးပါပဲဗျာ"

ရန်ပိုင် ကားဒရိုင်ဘာ နားကနေပဲ ရပ်၍ ကားရှေ့ကို ကြည့်နေ မိသည် ။

"ရန်ပိုင် ... ရေ"

ဟော သူ့နာမည်ကို ခေါ်နေသံ ကြားရပြန်ပြီ။ အသံကြီးကလည်း ဆွဲ ဆွဲငင်ငင် လေးလေးပင်ပင်ကြီးနှင့် ရန်ပိုင် ရင်ထဲ တစ်မျိုးကြီး ခံစား သွား ရသည် ။ သူနောက်ကို ပြန်လှည့်ကြည့် မိသည် ။ ဘေးဘီဝဲယာကို လည်း လှည့်ကြည့်မိတော့ ဘာမှ မတွေ့။ ကားထဲမှာ မီးမှိတ်ထားပြီး ခရီးသည် အားလုံး အိပ်မော ကျနေသည် ။ ကားအပြင်မှာ လည်း ပတ်ဝန်း ကျင် တစ်ခုလုံး မှောင်အတိ ကျနေသည် ။

"ရန်ပိုင် ... ရေ"

ဟော ကြားရပြန်ပြီ။ ဒီအသံကြီး ကြားတိုင်း ရန်ပိုင် ကျောထဲ စိမ့်တက်သွားပြီး ချမ်းစိမ့် လာမိသည် ။ ရန်ပိုင် ကားဒရိုင်ဘာကို ကြည့်မိတော့

သူ့ဘာသာ ကားကို ပုံမှန် မောင်းနှင်နေသည်။ ။

"ဒီမှာ ခင်ဗျ တစ်ခုခု မကြားလိုက်ဘူးလား"

"ဗျာ ဘာမှ မကြားမိပါဘူး ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ကျွန်တော့် နာမည်ကို တစ်ယောက် ယောက်က ခေါ်နေသံ ကြားမိလို့ပါ"

"ကျွန်တော်တော့ ဘာမှ မကြားမိပါဘူး ဟော ရပြီ ဒီနားမှာ ချုံတွေရှိတယ် ကျွန်တော် ကားရပ် ပေးမယ်နော်"

ဒရိုင်ဘာက ကားရပ် ပေးသဖြင့် သူ မိန်းမဆီမှ သားကို ခေါ်၍ ကားအောက် ဆင်းခဲ့သည်။ ။

"အစ်ကို စန္ဒီ မလိုက်တော့ဘူးနော် ခြေထောက်တွေ ကျင်နေလို့ သားကို အစ်ကို တစ်ယောက်တည်း ဆင်းပြီး ရှူးတည်လို့ ဖြစ်တယ်မလားဟင်"

"ဖြစ်ပါတယ် အစ်ကိုပဲ သွားလိုက်မယ် စန္ဒီနေခဲ့လေ"

"ဟုတ်"

ရန်ပိုင် သားကိုချီ၍ ကားနံဘေး ရှိချုံနားတွင် သားကို ရှူးဆင်းတည်နေသည်။ ။ ကားပေါ်မှ ဆင်းလာတာ မိမိတို့ သားအဖပဲ ရှိသည်။ ။ ကျန်လူများ အားလုံး ကတော့ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်နေ ကြပြီ ထင်သည်။ ။

"ရန်ပိုင် ... ရေ"

ဟော အသံကြီး ကြားရပြန်ပြီ။ သူကလေး ရှူးတည်နေရင်း ဘေးဘီဝဲယာကို ကြည့်မိတော့ ကားရပ်နားသည့် နေရာတစ်ဝိုက်ဟာ ကားမီး

ရောင်ကြောင့် လင်းထိန်နေ ပေမဲ့ ကားနောက်ဘက် ခပ်လှမ်းလှမ်း မှာ တော့ မှောင်မိုက် နေသည်။ ။ သူကား အနောက်ဘက် အမှောင်ထဲကို စူးစိုက်ကြည့် မိစဉ် လူရိပ်သဏ္ဌာန် တစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ။ သူတို့ စီးလာသော Express ကားသည် လမ်းဘေးနားတွင် ကပ်၍ ရပ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ။ ရန်ပိုင်တို့ သားအဖ သည် လည်း ကားရပ်ထားသော လမ်းဘေးရှိ ချုံနား တွင် ပင် ကလေးရှူးတည် နေခြင်း ဖြစ်သည်။ ။ ကားလမ်းက ကား၏ တစ်ဖက်ခြမ်း တွင် ဖြစ်သည်။ ။ လူရိပ် သဏ္ဌာန်ကြောင့် ရန်ပိုင် စိတ်ဝင်စား သွားပြီး သားကို ရှူးတည်ပြီး ကားပေါ် ချက်ချင်း ပြန်မတက်သေးပဲ ကားအနောက်ဘက်သို့ ဖြည်းဖြည်းချင်း လျှောက်လာသည်။ ။ ကား အလင်းရောင် ထဲကနေပဲ အမှောင်ထဲကို ရန်ပိုင် လှမ်းကြည့် မိတော့ အင်္ကျီ ရုပ်လက်ရှည် အဖြူလေးနှင့် ပုဆိုးအပြာရောင်လေး ဝတ်ဆင်ထားသော လူတစ်ယောက် ကလေး တစ်ယောက်ကို ချီပြီး ရပ်နေတာ တွေ့လိုက်ရသည်။ ။

မိမိဝတ် ထားသော အဝတ်မှာ လည်း ရုပ်အင်္ကျီ အဖြူ လက်ရှည်နှင့် ပုဆိုး အပြာရောင်မို့ ဆင်တူဖြစ်နေသည်။ ။ သူ ထိုသူ အနီးသို့ သေသေချာချာ တိုးကပ်၍ သွားကြည့် မိသည်။ ။ ရန်ပိုင် ခြေလှမ်းတွေက ကားမီးရောင် ဖြာကျနေသည့် အလင်းရောင်နှင့် အမှောင်ထု စပ်ကြားကို ရောက်မှန်းမသိ ရောက်လာသည်။ ။ ထိုသူမှာ ကျောခိုင်းနေတာ ဖြစ်ပြီး ရုတ်တရက် သူ့ရှေ့သို့ လှည့်လာသော အခါ

"ဟင်" ရန်ပိုင် ရုတ်တရက် လန့်မအော် မိအောင် မိမိကိုယ်ကို အတင်း ထိန်းချုပ် လိုက်ရသည်။ ။ ထိုသူ၏ မျက်နှာနှင့် အဝတ်အစားမှာ ယခု မိမိမျက်နှာ၊ အဝတ်အစားနှင့် တစ်ထပ်တည်း ကျနေပြီး လက်ကလည်း သားနဲ့ အလွန်တူသော၊ သား ဝတ်ထားသည့် အဝတ်အစား အတိုင်း ဝတ်ထားသော၊ ကလေး တစ်ယောက်ကို ချီထားသည်။ ။ ရုတ်တ

ရက် ကြည့်လျှင် ရန်ပိုင် သားကိုချီလျက် မှန်ရှေ့ရပ်နေ ရသကဲ့သို့ ဖြစ်
နေသည်။ ။ ထိုသူက သူ့ကို ရုတ်တရက်ကြီး ချက်ချင်း ပြုံးပြသည်။ ။ ထိုသူ
အပြုံးကို မြင်သောအခါ ရန်ပိုင် ကျောချမ်း သွားသည်။ ။

"ရန်ပိုင် ...ရေ"

ဆွဲဆွဲငင်ငင် လေးလေးပင်ပင်နှင့် မိမိနာမည် ခေါ်သံကြီးကို ကြားရ
ပြီးနောက် ရန်ပိုင် ကိုယ်ထဲသို့ ရုတ်တရက် တစ်စုံတစ်ရာ ဝင်ရောက်လာ
သလို ခံစားလိုက် ရသည်။ ။ ထို့နောက် ရန်ပိုင် ခန္ဓာကိုယ် ထဲမှ ထိုအရာ
ညွှန်ကြားသည့် အတိုင်း ကား လမ်းမ အလယ်သို့ သားကို ချီလျက်နှင့်
သွားရပ် နေလိုက်သည်။ ။

"ပွမ်ပွမ်"

စူးရှသော မီးရောင်နှင့် အတူ ကားတစ်စီး လာနေ တာကို ရန်ပိုင်
တွေ့နေရသည်။ ။ ရန်ပိုင် လမ်းလယ်တွင် ရပ်နေရာမှ အတင်း ရုန်းကန်
ဖယ်ရှားဖို့ ကြိုးစား သော်လည်း အရာ မထင် အင်အားကြီးသော တစ်စုံ
တစ်ရာက မိမိ ခြေထောက်တွေ ကို တုပ်နှောင် ထားပုံ ရသည်။ ။

"ဟေ့လူ ဘာလုပ်နေတာလဲ လမ်းလယ်မှာ ကားလာ နေတယ် ဖယ်
လေ"

ကားဒရိုင်ဘာ၏ လှမ်း၍ အော်ဟစ် သတိပေးသံကို ရန်ပိုင် ကြားလို
က်ရ ပြီးနောက်

"ဒုန်း"